

תלמודו בידו

דף כח עמוד א

א] זר שסידר את שני גזירי העצים, האם חייב מיתה בידי שמים ומדוע ?

ב] כהן שסידר את שני גזירי העצים בלילה, מה דינם ?

ג] האם מצינו עבודה לילה שצריכה פייס ?

ד] האם מצינו עבודה שזר אינו חייב עליה מיתה וצריכה פייס ?

ה] מדוע בדקו אם עלה עמוד השחר כדי לדעת אם הגיע זמן השחיטה, ולא כדי לדעת אם הגיע זמן סידור שני גזירי עצים שקודם לשחיטת התמיד ?

א] ר' יוחנן: חייב מיתה בידי שמים.

לשון א': הואיל ועבודת יום היא, שנאמר "ובער עליה עצים בבקר".

לשון ב': הואיל ועבודה תמה היא, שבה נשלם סידור המערכה. (דף כח).

רב ולוי: פטור ממיתה, שאינה עבודה תמה, שיש אחריה סידור אברי התמיד.

ב] מסלקם מעל המערכה, וחוזר ומסדרם ביום.

ג] לא מצינו. והקטרת אברים צריכה פייס משום שהיא סוף עבודת היום.

ותרומת הדשן נעשית בלילה ומפייסים עליה, רק משום מעשה שהיה.

ד] לא מצינו.

מלבד שחיטה שמפייסים עליה אף שכשרה בור, הואיל והיא תחילת עבודת הקרבן.

ה] הוה אמינא: כיון שסידור שני גזירי העצים כשר אף בלילה.

מסקנה: כיון ששחיטה שנעשית בלילה פסולה, ואין לה תקנה.

אך סידור שני גזירי עצים אף שפסולה בלילה, יש לה תקנה על ידי

שיסלקם מעל המערכה ויחזור לסדרם ביום.